

Design 7

Video Amerikaanse verkiezingen 2016:

Het publiek: Nieuwsgierige kijkers.

Het doel: Informatie verschaffen over de Amerikaanse verkiezingen

De Story-telling:

De verhaallijn van het filmpje vind ik onduidelijk: Het filmpje wil de kijker informeren over hoe Donald Trump de Amerikaanse verkiezingen heeft kunnen winnen terwijl Hillary Clinton meer stemmen heeft gekregen. In het filmpje wordt dan uitgelegd hoe het verkiezingssysteem is ontstaan, er wordt geïnsinueerd dat het systeem verouderd is: het is niet meer nodig. Daarna wordt verteld hoe het systeem werkt, ook hier wordt kritiek gegeven: de verhouding kiesmannen en inwoners van een staat klopte niet tijdens de verkiezingen. Deze twee subonderwerpen lijken niet de hoofdvraag te beantwoorden. Dan wordt opnieuw de hoofdvraag gesteld: Hoe heeft Donald Trump dan **toch** kunnen winnen? Vervolgens wordt dit verklaard met een nieuw gegeven, namelijk dat er in het systeem een winner takes it all principe geldt. Dit is de uiteindelijke verklaring voor de hoofdvraag. Toch wordt er na het beantwoorden van de hoofdvraag nog een conclusie getrokken die geen betrekking heeft op de schijnbare hoofdvraag. Het somt de voor en tegens op van het Amerikaanse verkiezingsstelsel. De tegens zijn inderdaad al goed besproken in het filmpje terwijl de voors nieuw zijn en niet met data of uitleg worden ondersteund.

Ik mis in dit filmpje een goed gedefinieerde structuur. Het lijkt bijna alsof er twee verhaallijnen door elkaar lopen. Een die gaat over de kwaliteit van het Amerikaanse verkiezingsstelsel en een ander die gaat over hoe het komt dat Donald Trump gewonnen heeft.

De verwerking van de data:

Het filmpje telt drie datavisualisaties: De uitslag van de verkiezingen wanneer je kijkt naar het absolute aantal stemmen, de verdeling van kiesmannen over verschillende staten en de uitslag van de verkiezingen wanneer je kijkt naar het aantal kiesmannen. De grafieken zien er goed en duidelijk uit er wordt gebruik gemaakt van kleur: blauw voor Hillary Clinton, rood van Donald Trump. Het onderwerp van elke grafiek is erg duidelijk doordat het goed wordt benadrukt in de tekst en er staat voldoende tekst bij. Daarnaast heb ik de grafieken gecheckt op Tufte's principles of graphical integrity. Ik vind niet dat de data in enig opzicht wordt gemanipuleerd. De interactie van de datavisualisatie bij de verdeling van staten vind ik leuk om naar te kijken en het maakt het verhaal duidelijk. Bij elkaar neemt de datavisualisatie minder dan 1 minuut in

beslag van het filmpje van 3 minuten. De overige plaatjes doen meer slecht dan goed af aan het filmpje, ze zijn afleidend en ondersteunen het verhaal niet goed.

Video: De Staat van het Onderwijs

Het publiek: Nieuwsgierige kijkers.

Het doel: Aankaarten dat de kansenongelijkheid op scholen ernstig toeneemt

De Story-telling:

De stelling is: Kinderen met laagopgeleide ouders minder kansen hebben in het onderwijs dan kinderen van hoogopgeleide ouders. Deze stelling wordt direct verklaard: Kinderen met laagopgeleide ouders krijgen een lager advies dan kinderen van hoogopgeleide ouders met dezelfde cito score. Tevens blijkt dat het percentage kinderen dat begint op de havo of vwo met laagopgeleide ouders veel kleiner is dan het percentage kinderen van hoogopgeleide ouders. Daarnaast is het percentage kinderen dat op havo of vwo begon en uiteindelijk een HBO of WO diploma haalt met laagopgeleide ouders ook veel kleiner dan het percentage kinderen van hoogopgeleide ouders. Dan wordt de vraag gesteld: Hoe is deze ongelijkheid ontstaan? Er zijn drie factoren die hierin meespelen: Hoogopgeleide ouders bemoeien zich meer met de studie van hun kind, de scholen maken doorstromen naar hoger niveau steeds moeilijker wat nadelig is voor laatbloeiers (wat vaak kinderen van laagopgeleide ouders zijn) en de leraren die advies moeten geven zijn vaak bevooroordeeld. Tot slot worden er oplossingen gegeven: Een minder categoriaal schoolsysteem en bewustwording van leraren die advies moeten geven. Het verhaal zit goed in elkaar, het is erg gestructureerd en de subonderwerpen worden goed van elkaar gescheiden.

De verwerking van de data:

Anders dan bij het vorige filmpje bestaan de gehele drie minuten uit datavisualisatie. Dat vind ik erg prettig om naar te kijken. Het is heel slim gebruik gemaakt van kleur. Roze staat altijd voor kinderen van hoogopgeleide ouders en groen staat altijd voor kinderen van laagopgeleide ouders. Ook werd dit vaak duidelijker (en leuker) gemaakt door hoogopgeleide ouders altijd te tekenen met een graduation cap op. Ik vond dit erg nuttig omdat je door het symbool meteen weet waar het over gaat. Daarnaast ondersteunde de grafieken het verhaal telkens en werden ze in de tekst ook nog benoemd. De inhoud van de grafieken was dus erg duidelijk. De data wordt niet gemanipuleerd. Bij elke grafiek stond nog een titel maar de titel was soms maar heel kort in beeld waardoor je die eigenlijk niet meer kon lezen. Dit maakt echter niets uit want zoals ik al zei was het door de tekst ook al erg duidelijk waar de grafiek precies over ging.